

0828 – 28. august

Dere hustruer, underordne dere under deres egne menn, slik det sømmer seg i Herren. Kol 3: 18.

Grunnlaget for alle hustruens plikter overfor sin mann finner vi i Skriftens ord: underordne dere under deres egne menn! Apostelen kunne ha nevnt mange andre plikter, som vennlighet, trofasthet, omsorg for hjemmet osv. Men nevner altså bare dette at hustruen skal underordne seg.

Dette var også det eneste budet Gud i begynnelsen gav kvinnen, da han sa: «Din vilje skal underordne seg din mann. Han skal råde over deg». Så kan mannen videre la henne vite hva han i det daglige liv ønsker av henne. Derfor kunne også apostelen utforme hustruens plikter så kortfattet.

Men her hører vi straks mang en hustru bemerke: Skal da mannen bare styre slik som han finner for godt? Nei, selvsagt ikke. Også han har sine regler fra Gud å rette seg etter. Og om han ikke retter seg etter dem, så legg merke til den tilføyelsen apostelen straks kommer med! Han sier: «Slik det sømmer seg for Herren».

Det er altså ikke for mannens skyld, eller på grunn av hans fullkommenhet hustruen skal underordne seg under mannen. Men «slik det sømmer seg for Herren». Hun skal altså gjøre det for Herrens skyld, – uavhengig av om mannen selv utfører sine plikter som han skal, eller ikke.

Apostelen Peter sier også, selv om rent menneskelige ordninger, at en bør underordne seg under disse for Herrens skyld. Og da selvsagt i ennå større grad når det gjelder en guddommelig ordning, som denne er.

Ordene «slik det sømmer seg i Herren», taler til oss om to forhold. Først at hustruen skal underordne seg under sin mann for Herrens skyld, ut fra en kristen holdning.

For det andre at det bør skje i en kristen ånd, slik at det samstemmer med Herrens ord. D. v. s. at hun underordner seg som Herren har sagt, så hun lar mannen være sin herre, slik at ikke bare hennes ord og gjerninger, men også hennes vilje underordner seg under ham, «din vilje skal underordne seg din mann». Så hun av hjertens lyst, «for Herrens skyld», lar sin manns vilje også være sin vilje.

Men her hører også med, på den andre siden, at når du gjør alt for Herrens skyld, da aldri lar deg forme til å bli så lydige mot din mann at du blir ulydig mot Gud. For hvis mannens ønsker går imot Guds bud, da gjelder den alminnelige regelen om at vi skal lyde Gud mer enn mennesker. Om dette sier en kirkens lærer, Gregorius: «Hustruen skal være til behag for sin mann på en slik måte at hun ikke blir til mishag for sin skaper».

Men med dette unntaket lærer altså Skriften uttrykkelig at hustruen skal underordne seg under sin mann i alt, slik apostelens ord lyder: «Dere hustruer, underordne dere deres egne menn, som under Herren. For ektemannen er hode for hustruen, slik også Kristus er hode for menigheten. Slik menigheten underordner seg Kristus, slik skal derfor hustruene underordne seg sine egne menn i alle ting».

Dette er jo dype og himmelske grunner for slike formaninger! Kristus er hode for menigheten, og menigheten, hans brud, «Lammets hustru», underordner seg ham. På samme måte er mannen hode for hustruen. Det er Gud som har ordnet det slik. Derfor bør også hustruen underordne seg mannen.

Det samme sier også Peter: «Hustruene skal på samme måte underordne seg sine egne menn, for at de, selv om de ikke lyder ordet, kan bli vunnet uten ord ved sine hustruers livsførsel, når de legger merke til deres rene ferd i frykt».

Her taler apostelen om hustruer som hadde hedninger til menn. På apostelens tid var det ofte tilfellet, når evangeliet ble forkynt for første gang og bare den ene av to ektefeller ble omvendt. Om når den kristne og opplyste hustruen hadde en ufrelst mann, sier apostelen at hun skal underordne seg under ham.

Å, måtte hver eneste kristne hustru merke seg dette! Om du er omvendt, og han ikke. Om du også har mer visdom og lever et renere liv enn din mann. Så er din plikt fremdeles den samme; du skal underordne deg under ham, så lenge han ikke krever noe av deg som blir konkret synd overfor Gud!

Tenk for en grov og ugudelig ånd som rår i en hedning! Likevel sier altså apostelen at en kristen hustru skal underordne seg under ham. Og at, om hun ikke kan forkynne for ham med ord, skal hun likevel gjøre det med å underordne seg på kristent vis, med vennlighet, mildhet og trofasthet.

Så kanskje også han kan beveges av ydmykhetens og kjærlighetens smeltende makt, så han stanser opp for Guds ord, tenker seg om og sier: Jeg ser på min hustru at de kristne er gode mennesker. Gud, hjelp meg til også å bli en kristen!

Måtte Gud gi hver kristen hustru nåde til virkelig å ta inn over seg dette og alt det vi nå har sett om hennes plikter, så de handler etter det. Det vil virkelig koste for kjød og blod, som så gjerne vil reise seg mot Guds ordning og si: Skal jeg da alltid underordne meg?

Men der Kristi Ånd bor, der må kjødet korsfestes. Og der vil det være overmåte viktig og herlig for ånden å få vite hvilke gjerninger Gud vil ha av oss, og å få gjøre det som en kan være sikker på er til behag for Herren.

Luther sier: «Det er den skjønneste og rikeste skatt en hustru kan ha, når hun lever et liv så hun underordner seg mannen. For da vet hun med sikkerhet at hennes gjerning er til behag for Gud. Større glede kan hun ikke få. Den som vil være en kristen hustru, bør derfor ha denne holdningen: Jeg vil ikke være opptatt med hvordan mannen min er, om han er god eller ond. For det jeg vil være opptatt av, er at Gud har satt meg inn i dette ekteskapet, og derfor vil jeg underordne meg min mann og lyde ham».